

**Συνέντευξη του Παναγιώτη Παπασταματίου, ΓΔ ΕΛΕΤΑΕΝ
στον δημοσιογράφο Φίλη Καϊτατζή για το slpress.gr**

<https://slpress.gr/energeia/simeio-trivis-foreon-kai-politeias-to-neo-xorotaxiko-qia-ape/>

13 Ιουλίου 2026

1. Υποστηρίζετε ότι χωρίς την συμβολή των αιολικών το ηλεκτρικό ρεύμα θα ήταν ακριβότερο-γνωρίζετε απ'την άλλη ότι στο τέλος η τιμή καθορίζεται από το φυσικό αέριο το οποίο σταθεροποιεί το σύστημα την ώρα που οι ΑΠΕ είναι «στοχαστικές»- έτσι τα τιμολόγια είναι πάνω. Και στο φινάλε δεν υπάρχει και αποθήκευση για την πλεονάζουσα παραγόμενη ενέργεια κατά το μεσημέρι η οποία απορρίπτεται επειδή το σύστημα δεν μπορεί να την απορροφήσει. Πώς θα αλλάξει αυτός ο φαύλος κύκλος και τι κάνετε ως κλάδος, ως ΕΛΕΤΑΕΝ ;

Απάντηση:

Τα τιμολόγια για τον καταναλωτή είναι χαμηλότερα από ό,τι θα ήταν αν δεν υπήρχαν τα αιολικά. **Αν δεν είχαμε τα αιολικά που έχουμε το ρεύμα θα ήταν ακριβότερο.** Για παράδειγμα κατά τη διάρκεια της τελευταίας ενεργειακής κρίσης, τα αιολικά επιδότησαν τους καταναλωτές με 4 δις ευρώ. Για λεπτομέρειες δείτε το αντίστοιχο άρθρο της πρωτοβουλίας ask4wind εδώ: <https://ask4wind.gr/tech-myth09/>

Αυτή η επιδότηση συνεχίζεται: με βάση τα αποτελέσματα του τελευταίου διαγωνισμού της ΠΑΑΕΥ, κατά μέσο όρο **ένα νέο αιολικό παράγει ενέργεια με κόστος στον καταναλωτή γύρω στα 65 ευρώ τη μεγαβατώρα. Το ίδιο ρεύμα από φυσικό αέριο κοστίζει σήμερα γύρω στα 140-160 ευρώ και από λιγνίτη γύρω 180-200 ευρώ.**

Να πω εδώ, ότι δεν είναι απόλυτα ακριβές ότι στο τέλος η τιμή καθορίζεται από το φυσικό αέριο. Είναι όμως ακριβές ότι το φυσικό αέριο είναι η αιτία των υψηλότερων τιμών για τον καταναλωτή. Δεν είναι επίσης ακριβές ότι χρειαζόμαστε όλο αυτό το φυσικό αέριο και το πληρώνουμε για να σταθεροποιείται στο σύστημα. Για αυτό μπορούμε (και πρέπει) να υποκαταστήσουμε την ακριβή ενέργεια από το αέριο με φθηνότερη ενέργεια.

Γενικά, **για χαμηλότερες τιμές χρειάζονται δύο προϋποθέσεις:**

- 1] **να παράγουμε ρεύμα με τη φθηνότερη τεχνολογία.** Άρα χρειαζόμαστε πολύ περισσότερα αιολικά που είναι τα φθηνότερα και χρειαζόμαστε και αποθήκευση ενέργειας
- 2] **να έχουμε ένα αποτελεσματικό σύστημα αγοράς,** που θα εξασφαλίζει ότι το χαμηλό ποσό που εισπράττει ο αιολικός παραγωγός, αυτό θα βαρύνει τον προμηθευτή και άρα αυτό θα βαρύνει τον τελικό καταναλωτή. Δεν θα τον βαρύνει δηλαδή το κόστος που διαμορφώνεται στο χρηματιστήριο, για το σύνολο της ενέργειας που προμηθεύει. Με τον τρόπο αυτό, το φθινό ρεύμα από τα αιολικά θα φθάνει ακόμα πιο άμεσα, πιο αυτούσιο και με διαφάνεια στον καταναλωτή.

Ο ρόλος μιας Ένωσης όπως η ΕΛΕΤΑΕΝ είναι να επισημαίνει το τι γίνεται καλά και τι λάθος και να υποδεικνύει τις λύσεις και τις πολιτικές που πρέπει, κατά τη γνώμη της, να εφαρμοσθούν. Αυτό προσπαθούμε να κάνουμε.

2. Σε ενημερωτική συνάντησή μας είπατε ότι το νέο Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο για τις ΑΠΕ θα φέρει σημαντικές αρνητικές επιπτώσεις στην εθνική οικονομία και τους καταναλωτές, αφού εκτιμάται ότι μειώνει κατά 29% την μέση παραγωγικότητα και αυξάνει κατά 27% το μέσο κόστος παραγωγής ενέργειας από τα νέα αιολικά πάρκα στην ηπειρωτική χώρα. Τι προτείνετε;

Απάντηση:

Όταν βάζουμε ανεμογεννήτριες σε μέρη που φυσάει πολύ, παράγουμε περισσότερη ηλεκτρική ενέργεια, με λιγότερες ανεμογεννήτριες και με λιγότερο συνολικό κόστος για τον καταναλωτή. Παράγουμε επίσης περισσότερη εγχώρια ενέργεια και ενισχύουμε την ενεργειακή ανεξαρτησία με λιγότερες εγκαταστάσεις και επεμβάσεις στο χώρο.

Για να επιτευχθεί αυτό το βέλτιστο αποτέλεσμα, προτείνουμε το Κράτος να αξιολογεί κάθε συγκεκριμένη αίτηση με τα αυστηρά κριτήρια της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και να σταθμίζει κάθε φορά τα προσδοκώμενα οφέλη και τις πιθανές επιπτώσεις. Με τον τρόπο αυτό, θα αποφασίζει τεκμηριωμένα. Έτσι, μπορεί το Κράτος να απορρίψει ένα αιολικό πάρκο που προτείνεται σε περιοχή χωρίς περιβαλλοντικά προβλήματα αλλά όπου φυσάει λίγο. Αντιστρόφως, μπορεί να αποφασίσει να εγκρίνει ένα αιολικό πάρκο σε μια πιο ευαίσθητη περιβαλλοντικά περιοχή, διότι εκεί φυσάει πάρα πολύ. Αυτό είναι μια απόφαση που πρέπει να λαμβάνεται κάθε φορά με βάση τα συγκεκριμένα δεδομένα του προτεινόμενου σχεδιασμού και της συγκεκριμένης προτεινόμενης θέσης εγκατάστασης.

Αντί για αυτή την πρόταση, το νέο Χωροταξικό καθορίζει εκ των προτέρων το 61% της Επικράτειας ως ζώνη αποκλεισμού για τα αιολικά. Δηλαδή, σε αυτό το 61% το Κράτος δεν θα επιτρέπει καν να υποβληθεί μελέτη για ένα αιολικό και θα έχει απορρίψει εκ των προτέρων κάθε αιολικό χωρίς καν να το αξιολογήσει. Εμείς προτείνουμε να το αξιολογεί και να αποφασίζει κάθε φορά συγκεκριμένα αν θα το εγκρίνει ή θα το απορρίψει.

3. Σε πολλές περιοχές ο κόσμος δυσανασχετεί με την εγκατάσταση των αιολικών διότι αλλοιώνουν το περιβάλλον και δεν σέβονται την μικροκλίμακα του τοπίου. Και δεν θέλουν όταν κλείνει ο κύκλος των ανεμογεννητριών να βλέπουν κουφάρια. Ποιά είναι η άποψή σας;

Απάντηση:

Η ανησυχία για τα δήθεν κουφάρια δεν έχει βάση. Τα υλικά των παλαιών ανεμογεννητριών ανακυκλώνονται ή διαχειρίζονται κατά τη νομοθεσία. Αυτό π.χ. έγινε με περίπου 110 παλαιές ΑΓΕς στα ελληνικά νησιά που τα τελευταία χρόνια κατέβηκαν από τη ΔΕΗ, τα υλικά όλα έφυγαν και διαχειρίστηκαν, οι χώροι αποκαταστάθηκαν και στη θέση τους μπήκαν 24 νέες ίδιας συνολικής παραγωγικής ικανότητας. Αφού το έκανε η ΔΕΗ, εφαρμόζοντας την εθνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία και τους όρους των αδειών, γιατί δεν θα γίνει και με τις άλλες ανεμογεννήτριες; Και ποια ιδιωτική επιχείρηση θα θέλει να αφήσει ανεκμετάλλευτο το αιολικό δυναμικό μιας περιοχής όπου επένδυσε

και λειτουργούσε αιολικό πάρκο για τα προηγούμενα 25-30 χρόνια; Λεπτομέρειες για τη νομοθεσία, τις διαδικασίες και παραδείγματα με φωτογραφίες μπορούν να βρεθούν σε παλαιότερη ανακοίνωσή μας εδώ: <https://eletaen.gr/dt-eletaen-gia-apokatastasi/> όπως και στο αντίστοιχο άρθρο του ask4wind εδώ: <https://ask4wind.gr/cons-myth04/> Πάντως έχουν πράγματι υπάρξει από το παρελθόν, λίγα παραδείγματα με κουφάρια πολύ παλαιών ανεμογεννητριών που ανήκαν σε φορείς του ευρύτερου δηmosίου.

Αυτό που τελικά πρέπει να προσέχουμε όλοι είναι η οπτική επίπτωση των εγκαταστάσεων. Και αυτό απαιτεί πολύ προσεκτικό σχεδιασμό, προσεκτική επιλογή των θέσεων εγκατάστασης και των ανεμογεννητριών και των έργων υποδομής και εξαντλητικό διάλογο με τις τοπικές κοινωνίες. Δυστυχώς, στο σημείο αυτό το νέο Χωροταξικό θα κάνει τα πράγματα χειρότερα: αποκλείει όλα τα βουνά πάνω από 1.200, και έτσι σπρώχνει αδικαιολόγητα τα νέα αιολικά πάρκα πιο κοντά στα χωριά και τις ανθρωπογενείς δραστηριότητες.

Αξίζει πάντως να επισημάνουμε ότι τα αιολικά είναι μια από τις λίγες παραγωγικές επενδύσεις που αποδίδουν άμεσα τέλη στους τοπικούς καταναλωτές των κοινοτήτων που τα φιλοξενούν, για την μείωση των λογαριασμών ρεύματος. Λεπτομέρειες εδώ: <https://eletaen.gr/d-t-oikonomiki-syneisfora-apo-eidiko-telos-ape-2024/>

Πέραν αυτών, τα αιολικά δεν επηρεάζουν αρνητικά τα θηλαστικά, ούτε τη μελισσοκομία ή την κτηνοτροφία και είναι συμβατά με τις άλλες ανθρωπογενείς δραστηριότητες. Επίσης, δεν επηρεάζουν το μικροκλίμα. Λεπτομέρειες μπορεί να βρεθούν εδώ: <https://ask4wind.gr/climate-myth04/> Ούτε τις βροχοπτώσεις όπως θέλει ένα σχετικό fake new. Λεπτομέρειες εδώ: <https://ask4wind.gr/cons-myth08/> Για ανάλογα ερωτήματα μπορεί να βρεθούν απαντήσεις στο 4^ο κεφάλαιο του www.ask4wind.gr

4. Μιλάτε για «μονοκαλλιέργεια» των φωτοβολταϊκών και αποκατάσταση της ισορροπίας των τεχνολογιών στο ενεργειακό μίγμα. Τι θα αλλάξει για τους καταναλωτές αν μπουν περισσότερα αιολικά. Έχουμε πιάσει σήμερα τους στόχους του ΕΣΕΚ (για συνδεδεμένα έργα) αν δεν κάνω λάθος. Για τους στόχους του 2050, πόσα αιολικά ακόμα ;

Απάντηση:

Λάθος κάνετε. **Δεν έχουμε πιάσει τους στόχους.** Για παράδειγμα, ο στόχος το 2030 είναι να παράγουμε το 80% του ηλεκτρισμού από ανανεώσιμες και σήμερα είμαστε στο 55%. Αν μιλήσουμε για όλη την ενεργειακή κατανάλωση (και όχι μόνο την ηλεκτρική) ο στόχος το 2030 είναι να έχουμε το 38% όλης της ενέργειας από ΑΠΕ και το 2050 το ποσοστό αυτό να έχει φθάσει στο 93%. Σήμερα είμαστε σαφώς κάτω από 25%.

Οπότε το ερώτημα είναι με τι τεχνολογίες θα πάμε από εδώ και πέρα ώστε να έχουμε τη μεγαλύτερη αξία και το ελάχιστο κόστος. Από 6 GW αιολικών που έχουμε σήμερα, το σενάριο του ΕΣΕΚ προβλέπει 25 GW το 2050. Από αυτά τα 13 GW είναι χερσαία και τα 12 GW είναι θαλάσσια.

Σε κάθε περίπτωση, έχει σημασία για τους καταναλωτές το μείγμα των τεχνολογιών.

Ας δούμε για παράδειγμα το 2030 που είναι κοντά μας: Θέλουμε να πάμε από το 55% στο 80% ΑΠΕ στον ηλεκτρισμό. Άρα θέλουμε και άλλα πράσινα ηλεκτρόνια. Ταυτόχρονα, έχουμε περικοπές

ενέργειας το μεσημέρι λόγω της υπερπαραγωγής από τον ταυτοχρονισμό των φωτοβολταϊκών. **Επομένως πλέον δεν πρέπει να μιλάμε γενικά για νέα πράσινα ηλεκτρόνια, αλλά πρέπει να ζητάμε πράσινα ηλεκτρόνια που ΔΕΝ παράγονται το μεσημέρι. Διότι το μεσημέρι δεν τα χρειαζόμαστε πια και ήδη περικόπτουμε τα φωτοβολταϊκά που έχουμε. Άρα από το 55% στο 80% πρέπει να πάμε με αιολικά που παράγουν και τις μη μεσημεριανές ώρες.**

Παράλληλα θέλουμε αποθήκευση για να περιορίσουμε τις περικοπές. Όμως η αποθήκευση δεν έρχεται χωρίς κόστος. Αν συνεχίσουμε την εγκατάσταση φωτοβολταϊκών θα χρειαστούμε πολύ περισσότερη αποθήκευση. Δηλαδή, **με πιο πολλά αιολικά πετυχαίνουμε το στόχο με λιγότερη αποθήκευση, μειώνουμε τις περικοπές και παράγουμε περισσότερη ενέργειας με μικρότερο κόστος και τις ώρες που αυτή έχει αξία.**

Από εκεί και πέρα, μετά το 2030, είναι αναγκαία **η επιτάχυνση του εξηλεκτρισμού της οικονομίας.** Ότι κάνουμε σήμερα με ορυκτά καύσιμα (θέρμανση, ψύξη, κίνηση, βιομηχανικές χρήσεις κλπ) πρέπει να γίνεται με ηλεκτρισμό και αυτός ο ηλεκτρισμός να προέρχεται από ΑΠΕ. Παράλληλα, πρέπει να προχωρήσουμε πολύ την εξοικονόμηση και αποδοτική χρήση ενέργειας παντού.

Αν αυτά επιτευχθούν, το σενάριο το ΕΣΕΚ περιλαμβάνει μερικά εντυπωσιακά νούμερα για το 2050:

- Συνολική εξοικονόμηση ενέργειας: 21%
- Μείωση της εξάρτησης από ορυκτά καύσιμα στο 13% από 80% σήμερα
- Μείωση των εισαγωγών ενέργειας στο 25% από 83%
- Αύξηση της κατανάλωσης ηλεκτρισμού: 130%
- Αύξηση της ηλεκτροπαραγωγής από ΑΠΕ: 500%
- Μείωση του συνολικού κόστους διάθεσης ηλεκτρικής ενέργειας: 50%

5. Έχετε υπολογίσει πόση ενέργεια έχει χαθεί όλα αυτά τα χρόνια που γίνονται περικοπές για τη αποφυγή black out;

Απάντηση:

Η βάση της ερώτησής σας δεν είναι ακριβής. Περικοπές γίνονται επειδή δεν υπάρχει αρκετή ζήτηση ηλεκτρικής ενέργειας κατά τις μεσημεριανές ώρες που παράγουν όλα τα φωτοβολταϊκά μαζί: δεν μπορείς να παράγεις κάτι που δεν το ζητά ο καταναλωτής. Φυσικά, αν συνεχίζεις παρόλα αυτά να θες να το παράγεις, δηλαδή εάν π.χ. γεμίζεις το μεσημέρι με νερό ένα υπερφουσκωμένο βαρέλι, μπορεί να σπάσει. Αλλά αυτό είναι παρεπόμενο: θα κλείσεις τη βρύση επειδή γέμισε το βαρέλι, όχι επειδή απλά δεν θες να σπάσει.

Όλα τα προηγούμενα black out στην Ελλάδα (όπως αυτό λίγο πριν την Ολυμπιάδα) έγιναν λόγω έλλειψης παραγωγής. Σήμερα έχουμε το αντίθετο φαινόμενο. Οι τεχνικές προκλήσεις σήμερα είναι άλλες. Πάντως σε κάθε ηλεκτρικό σύστημα υπάρχει πάντα το ενδεχόμενο μικρής ή μεγάλης βλάβης, ακόμα και black-out. Για αυτό, μεταξύ άλλων, έχει σημασία η πολιτεία και η κοινωνία να αντιλαμβάνονται την ανάγκη των έργων που εκτελούν οι διαχειριστές και να μην τα καθυστερούν.

Όσον αφορά το μέγεθος των περικοπών: δεν έχουμε δικά μας στοιχεία και παρακολουθούμε τα δεδομένα του ΑΔΜΗΕ και τις αναλύσεις άλλων οργανισμών: Αθροιστικά για το πρώτο πεντάμηνο του 2026, οι συνολικές περικοπές εκτιμώνται στις 1,3 TWh δηλ. περίπου 10%. Αυτό το ποσοστό είναι υψηλότερο τις μεσημεριανές ώρες λόγω του ταυτοχρονισμού της παραγωγής των φωτοβολταϊκών και πολύ μικρότερο τις υπόλοιπες ώρες.

6. Πόσα είναι τα αδειοδοτημένα αιολικά; Δεν αρκούν για το στόχο;

Απάντηση:

Γύρω από το πόσα είναι τα αδειοδοτημένα έργα επικρατεί μια μεγάλη σύγχυση που θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε. Τα αιολικά με Βεβαίωση Παραγωγού από τη ΡΑΕΕΥ είναι 30GW. Από αυτά τα 6GW λειτουργούν. Τα υπόλοιπα 22GW είναι σε διάφορα στάδια ανάπτυξης, αλλά δεν υπάρχει ακριβής δημόσια πληροφορία για αυτά.

Το σημαντικό είναι ότι αυτή η **πρώτη Βεβαίωση Παραγωγού από τη ΡΑΕΕΥ δεν συνιστά κάποια ουσιαστική αδειοδότηση**. Πρόκειται στην πραγματικότητα για μια Βεβαίωση ότι ο υποψήφιος επενδυτής έχει καταχωρήσει το πολύγωνο που τον ενδιαφέρει στο σύστημα της ΡΑΕΕΥ και έχει αποκτήσει έτσι το δικαίωμα να προσπαθήσει να το αδειοδοτήσει. Για αυτό και καλώς άλλαξε το όνομα αυτής της πράξης από Άδεια Παραγωγής σε Βεβαίωση Παραγωγού. Η διαδικασία μεταξύ αυτής της αρχικής Βεβαίωσης Παραγωγού και της τελικής αδειοδότησης που επιτρέπει την υλοποίηση φθάνει ή και ξεπερνά τη δεκαετία, περιλαμβάνει παρά πολλές ενδιάμεσες μελέτες, εγκρίσεις και γνωμοδοτήσεις και κυρίως έχει πάρα πολύ υψηλή πιθανότητα αποτυχίας. **Η εμπειρία και παλαιότερες μετρήσεις δείχνουν ότι μόνο ένα ελάχιστο, μονοψήφιο ποσοστό αυτών των αιολικών που είναι στην αρχή της ανάπτυξής τους καταλήγουν να γίνουν πραγματικά ή αδειοδοτημένα έργα.**

Ακόμα και τα έργα που έχουν λάβει περιβαλλοντική άδεια, είναι σε διαδικασία τροποποίησης της. Αυτό συμβαίνει διότι επειδή η διαδικασία κρατά πολλά χρόνια, εάν ένα έργο φθάνει να πάρει περιβαλλοντική άδεια (ΑΕΠΟ), αυτή στηρίζεται σε ένα παλιό σχεδιασμό και σε τύπους ανεμογεννητριών που δεν υπάρχουν πλέον ή που είναι πολύ λιγότερα ανταγωνιστικά σε σχέση με τα νέα μοντέλα. Το πράγμα γίνεται χειρότερο, διότι οι υπηρεσίες αντιμετωπίζουν ακόμα και αυτά τα έργα με ΑΕΠΟ ως νέα, η διαδικασία επαναλαμβάνεται εξ αρχής και αρκετές φορές τα αιτήματα τροποποίησης απορρίπτονται παρόλο που οδηγούν σε μικρότερο περιβαλλοντικό αποτύπωμα σε σχέση με την αρχική ΑΕΠΟ που έχει ήδη εκδοθεί. Πρόκειται για παραλογισμό.

Φυσικά, οι πολίτες δεν είναι υποχρεωμένοι να τα γνωρίζουν αυτά. Βλέπουν ένα χάρτη στη ΡΑΕΕΥ με πάρα πολλά πολύγωνα και νομίζουν ότι όλα αυτά θα υλοποιηθούν. Και εύλογα αντιδρούν. Αλλά αντιδρούν σε μια εικόνα που δεν πρόκειται να υπάρξει ποτέ στην πραγματικότητα. Έχουμε να κάνουμε με μια σκιαμαχία.

Η ευθύνη του Κράτους στο σημείο αυτό είναι πολύ μεγάλη: θα όφειλε να διασφαλίσει την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας που προβλέπει ότι μέσα σε 2,5 έτη από την υποβολή της αρχικής αίτησης για ένα έργο ΑΠΕ, αυτή θα πρέπει να έχει εξεταστεί από όλες τις παραμέτρους και να έχει εκδοθεί οριστική απόφαση, είτε θετική είτε απορριπτική. Έτσι όλοι - επενδυτές, τοπικές

κοινωνίες και πολιτεία - θα γνώριζαν τι και πού πραγματικά θα γίνει. Δεν θα υπήρχε αυτή η εικόνα του απίθανου πλήθους εκκρεμών αιτήσεων σε διάφορα στάδια ανάπτυξης, που δεν θα γίνουν.

Από τα παραπάνω γίνεται επίσης φανερό ότι τα «αδειοδοτημένα» έργα, με όποιο τρόπο και αν τα θεωρήσει κανείς, δεν αρκούν για την επίτευξη των στόχων. Διότι όπως είπα, τα περισσότερα από αυτά δεν θα φθάσουν ποτέ να αδειοδοτηθούν οριστικά και να υλοποιηθούν.

7. Φαίνεται ότι η Ελλάδα πλέον στρέφεται στους υδρογονάνθρακες ώστε να βρει το δικό της φυσικό αέριο. Έχουν πλέον θέση τα αιολικά;

Απάντηση:

Απολύτως ναι. Η κλίμακα του χρόνου έχει σημασία και για το κόστος της ενέργειας και για το στοίχημα της ενεργειακής ανεξαρτησίας. Στην περίπτωση των αιολικών ξέρουμε με βεβαιότητα ότι έχουμε άριστο ενεργειακό πλούτο, έχουμε την τεχνογνωσία και την εμπειρία να τον αξιοποιήσουμε με οικονομικό τρόπο σήμερα και έχουμε εκδηλωμένο επενδυτικό ενδιαφέρον από την Ελλάδα και το εξωτερικό. Όλα αυτά που ισχύουν με βεβαιότητα για τα αιολικά, είναι πιθανολογήσεις για τους υδρογονάνθρακες. Επομένως, μιλάμε για δύο διαδικασίες που δεν συμπίπτουν χρονικά και δεν πρέπει να συγχέονται.

Έχει επίσης σημασία ότι **ήδη τα αιολικά ενισχύουν την ενεργειακή ανεξαρτησία και ενδυναμώνουν γεωπολιτικά τη πατρίδα**, με δύο τρόπους:

- 1] Με την μείωση των εισαγωγών ορυκτών καυσίμων και άρα τη **μείωση της εξάρτησής μας από ξένες χώρες**. Για παράδειγμα το 2025, τα αιολικά μας αποσόβησαν εισαγωγές 2,6 bcm φυσικού αερίου αξίας 1,5 δισ. ευρώ, που αντιστοιχούν στο 43% των συνολικών εισαγωγών αερίου.
- 2] Με τις **εξαγωγές ηλεκτρικής ενέργειας**. Όπως είπαμε, τα αιολικά παράγουν και τις μη μεσημεριανές ώρες, όταν δηλαδή όλη η γειτονιά ζητά ενέργεια και η ενέργεια αυτή έχει αξία. Αυτό δεν συμβαίνει το μεσημέρι διότι τότε όλες οι χώρες υπερπαράγουν από τα φωτοβολταϊκά τους. Επομένως, ήδη χάρη στα αιολικά παράγουμε ανταγωνιστική ενέργεια τις ώρες που οι γείτονές μας τη θέλουν. Εκτός από αναπτυξιακά και οικονομικά οφέλη, αυτό σημαίνει και γεωπολιτική ενδυνάμωση της πατρίδας, αφού γινόμαστε πιο χρήσιμοι στους φίλους και εταίρους μας.